

Gurbet Evim

– Ünal Güneşdoğdu · 06 Ağustos 2024

GURBET EVİMİstemeye, istemeye açıyorum,Gurbet evimin kapısını.Yüreğim buruk, gönlüm bomboş, ıssız.Yavaşça içeri giriyorum.Valizimi atıyorum bir köşeye.Sevdiklerim ve kalbim memlekette kalmış.Sadece bedenim benimle,Ruhumu getirememişim...Ev arkadaşım Halil gelmiş,Yatağına uzanmış yatıyor.Ferdi Tayfur'un bu şehrin geceleri,Şarkısı çalıyor teyp kasetinde.Ayakları bükülen tek kişilik,Divanımın üzerine,Bende uzanıyorum yavaşça.Karşı divanda yatan Halil bir ara bana dönüyor,Gözleri yaşlı ve kızarık,Hoş geldin diyor gurbete,Hoş bulduk diyorum.Paylaşıyoruz koskocaman gurbet alametini,Beşlik gevrek simit gibi,Dayanışma içinde oluyoruz.Gurbet yeniliyor, dağılıyor, toz oluyor.Az önce bizi savuran, yutan, mahveden,Ferdi'nin şarkıları moral oluyor,Arkadaş oluyor, sırdaş oluyor sanki.Ocağa çay koyuyoruz.Her şey değişiyor aniden,Bir çırpıda kahvaltılık bir şeyler hazırlıyoruz;Zeytin, peynir, gül reçeli.Bekar işi işte...Diğer oda arkadaşımız Erdal'da geliyor.Oda üzgün giriyor eve,Bizi görünce değişiyor, neşeleniyor.Evin çatı katına çıkıyoruz.Şehri seyrediyorum.Dört yıldır seyrettiğim bu şehri.Bugün başka görünüyor gözüme.Meğerse nede güzelmiş,Güllerin şehri,Halıların desen diyarı,İlmik dokulu şehir,Gül kokulu şehir.Ünal GÜNEŞDOĞDU